

El lector / l'expert

¿On puc donar joguines per a nens necessitats?

Des de Creu Roja és fonamental que per Nadal a tots els nens se'ls il·lumini la cara al rebre una joguina, i sobretot a aquells que estan en situació més desfavorida. Des de fa anys, l'associació juvenil de Creu Roja Joventut posa en marxa cada Nadal una campanya de recollida de joguines noves, no bàliques i no sexistes. Els ciutadans hi poden col·laborar entregant una joguina de forma anònima a qualsevol de les 100 assemblees que la institució té a Catalunya.

Es pretén que les joguines siguin didàctiques i edu-

catives i ajudin a transmetre als nens valors que fomentin el seu creixement personal i social. Gràcies a l'esforç de centenars de voluntaris de la institució, les joguines es distribueixen a les famílies que més ho necessiten. Aquesta activitat també la porten a terme altres entitats catalanes —oenagés, paròquies i emissores de ràdio, entre altres— amb la mateixa finalitat que Creu Roja: arrencar un somriure. Per a més informació, poden trucar al telèfon 93 300 65 65.

Josep Marquès. President de Creu Roja a Catalunya

Pot efectuar la seva consulta per carta, telèfon (93.265.53.53) o a través del correu electrònic lector_experto@elperiodico.com

RETORN PROBLEMÀTIC AL COL·LE
Sense llibres de text

Juan Carlos Peña
Barcelona

Sóc pare d'un alumne de sisè de Primària. En aquestes dates de tornada al col·le sempre arriba el debat sobre la gratuïtat dels llibres de text escolars, i mai s'arriba a cap acord. Ens hem de limitar a fer les reserves en llibreries o centres comercials i pagar religiosament, però en realitat ni fent-ho d'aquesta manera tenim garantit que els nostres fills disposin dels llibres de text a temps per iniciar el curs. Jo tenia feta una reserva a El Corte Inglés de plaça de Catalunya des del juliol, i encara em falten per rebre quatre dels 10 llibres sol·licitats, tots de l'editorial Santillana. Cada vegada que reclamo es passen la pilota als uns als altres, però la qüestió és que un nen d'11 anys encara no pot estudiar en condicions. ¿De què serveix debatre si els llibres han de ser gratuïts o no, si ni tan sols s'entreguen a temps? ¿De què serveix tanta regulació, si les editorials acaben tenint la paella pel mànec?

PLACES DE MESTRE NO COBERTES
Distribució ineficaç

David Mestre
Cervelló

No deixo de sentir que a les escoles de primària d'arreu de Catalunya hi ha un dèficit significatiu de mestres i, com en anys anteriors, el curs escolar ha començat amb places de professors pendents de cobrir. Es diu que el motiu és la falta de personal docent, però la situació és molt diferent. L'explicació: un mestre que hagi seleccionat com a primera opció Barcelona ciutat i com a segona el Baix Llobregat, només pot optar a una plaça a la primera destinació. El resultat: un excés de mestres a Barcelona ciutat i un dèficit al Baix Llobregat —i en altres zones—, que l'Administració intenta suplir convocant mestres de secundària o d'altres especialitats. La conseqüència: alumnes de 6 a 12 anys no formats per les persones més adequades per a la seva educació i places no cobertes. No és pas que hi hagi dèficit de mestres, sinó un sistema de distribució de places que és erroni i ineficaç i mestres que esperen començar a treballar.

SENSE EL SUPORT NECESSARI
ARSEC no respon

Carme Moya
Barcelona

Tinc una malaltia que es diu distrofia simpàtica reflexa, o atrofia de Sudeck, des de fa tres anys i mig. És una malaltia de les anomenades rares i no té cura. La tinc als peus i m'impedeix caminar més de 10 minuts, i encara que vaig amb dues croses, no puc estar gaire estona asseguda, ni tampoc dreta. El dolor és insuportable durant les 24 hores del dia, i va acompanyat d'una intensa cremor. Només ho sabem els que ho patim. La meua queixa es dirigeix a l'associació ARSEC, amb seu a Barcelona, que en principi es dedica a tractar malalts i els seus metges intenten alleugerir-los el dolor. Doncs bé, els he escrit diversos correus electrònics demanant-los ajuda i no he obtingut cap resposta per part de ningú.

SOLUCIÓ A UNA FOTODENÚNCIA
Seients reparats

José Conde
Tinent d'alcalde de Mobilitat i Cooperació de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

El senyor Sánchez Narro, en una fotodenúncia publicada el passat dia 15, es queixava que un dels seients d'una marquesina d'autobusos de l'Hospitalet estava trencat. El mateix dia 15 es va reparar el seient, ja que el dia abans, el divendres 14, s'havia detectat que calia arreglar-lo. L'empresa responsable del manteniment havia fet la revisió anterior el dia 11, data en la qual la marquesina i el mobiliari estaven en bon estat. Per tant, el seient va estar trencat, com a màxim, cinc dies.

VOLS BARCELONA-MADRID
Complicacions extra

Francisco Navacerrada
Madrid

Si compra un bitllet d'avió d'Iberia per al trajecte Barcelona-Madrid, fixi's si el número de vol comença amb un 6. Aquests vols són els que enllacen amb els que surten des de Madrid amb destí a Llatinoamèrica i als Estats Units. Si no n'està al corrent, haurà de passar per dos controls de passaports, a l'aeroport del Prat i al de Barajas, on la cua pot ser

important. És probable que a Barajas aturi a l'edifici satèl·lit de la T-4, cosa que l'obligarà a haver de pujar a un tren per ser traslladat fins a l'edifici principal, on hi ha la recollida d'equipatges i la sortida. Exemple real de dilluns, 17 de setembre: hora prevista d'arribada, 11.00; hora d'aterratge, 11.40. Les maletes dels passatgers que es quedaven a Madrid no van aparèixer fins a les 13.00 hores. Les havien barrejat amb l'equipatge en trànsit que anava cap a altres destins com Boston, Miami, Nova York, Guayaquil...

LA PUJADA DELS CEREALS
Evitar l'especulació

Domingo Martínez
Barrios de Valdearados (Burgos)

Amb motiu de les pujades dels preus d'algunes matèries primeres per a la preparació d'aliments, s'ha creat la sensació que aquests productes s'encariran de manera generalitzada i desproporcionada, i alguns han arribat a dir fins i tot que la barra de pa pujarà fins a un euro. En aquest sentit, em sembla convenient recordar que el preu del cereal només representa el 10% del cost de producció del pa, és a dir, uns sis cèntims dels 60 que sol costar una barra. Si el preu del cereal s'ha doblat, si fins ara el blat representava un cost de 6 cèntims per barra de pa, a partir d'ara serà de 12. Si la resta de factors no canvien, el preu per al consumidor hauria de ser de 66 cèntims. ¿No els sembla que tot el que superi aquesta quantitat serà especulació? Segur que de l'agricultor al consumidor hi haurà marge per dissimular la pujada i evitar l'alarma social. En cas contrari, passarà com gairebé sempre: l'agricultor serà el dolent i el consumidor, el que pagui.

UN ACUDIT DE FERRERES
Més civilitzats

Antonio Miret
Barcelona

Voldria fer una apreciació a l'agut i perspicaç caricaturista Ferreres sobre el tema del toro de la Vega de Tordesillas: els cromanyons, de ben segur, se sentirien ofesos si sabessin que se'ls compara amb els defensors de les tradicions que martiritzen els animals. Segur que eren més sensibles i respectuosos que certs hispànics del segle XXI.

La pregunta

¿Acceptaria cereals transgènics si servís per abaixar-ne els preus?

Els vots a la web

Resultat ahir a les 21.00 h

No 78% Si 28%

941 vots

Laura Costa

Responsable de comunicació

No em fa gràcia la idea. El que hem de fer és consumir amb més responsabilitat. Si apostéssim per l'opció de ser més sostenibles no faria falta ser transgènic. Avui dia la gent malbarata i consumeix molt més del que en realitat necessita.

Jordi Purtil

Periodista

No. Jo crec que hem de continuar garantint la qualitat sense que repercuteixi en la nostra salut. Hem de tenir l'opció de poder adrejar els aliments a un bon preu i que, a més a més, siguin de bona qualitat.

Queralt Rico

Dependenta

Jo no accepto menjar aliments transgènics. Però si això s'aconsegueix que baixin els preus i tot vagi millor m'ho podria plantejar. Això sí, el gust no seria ni de bon tros el mateix, però és que ara moltes coses no tenen ja el seu sabor original.

Alejandro Mena

Cuiner

Sí. Si cal, sacrifico el fet que el producte sigui natural si amb això s'abaixen els preus. Malgrat tot, el gust no seria el mateix, seria molt més artificial, però tot sigui per fer més assequibles els aliments.

La pròxima pregunta

¿Li sembla justa la sanció de la FIA a McLaren? Pot respondre a la pàgina web www.elperiodico.cat

Petit observatori

JOSEP MARIA
Espínas

Casa meua és un palau encara que sigui un pis

Si observem amb atenció els anuncis de venda de pisos, veurem que sovint apareix molt clara la relació entre el preu i la superfície.

La conclusió a què es pot arribar és indiscutible: l'espai és un valor per ell mateix. Per més que puguin modificar-lo les circumstàncies. I si això és així en els habitatges privats, un fet semblant es pot apreciar en les edificacions públiques. Els grans teatres, els grans estadios esportius, els grans palaus. Si els pisos amplis són sovint un indicatiu de poder econòmic, en el cas dels palaus el volum d'edificació, el nombre d'estances, els sostres alts, les façanes luxosament ornamentades són tot un símbol del poder. Els palaus de Viena, els de Londres, per no parlar ja dels espectaculars palaus que es poden trobar en terres de l'Orient, estan pensats per imposar admiració, respecte i fins i tot temor a uns súbdits habitualment pobres.

També aconseguen que el poder s'instal·li en l'aïllament. L'aïllament també és un signe de superioritat. El gran palau és un espai d'independència, i afavoreix el sentiment d'indiferència davant la multitud que viu més o menys atapeïda i barrejada. Franco es va instal·lar al palau del Pardo. M'imagino que no es pot passar impunement d'una tenda de campanya, d'una caserna o d'un piset anònim a viure en un palau.

Nicolas Sarkozy, el president francès, de moment no viu al palau de l'Elisi, al Faubourg Saint-Honoré. Continua ocupant, amb la seva família, un pis als afores de París, en un barri que es considera certament distingit, però en un pis, per selecte que sigui. Quan Jordi Pujol va ser nomenat president de la Generalitat de Catalunya, no es va traslladar al palau de la plaça de Sant Jaume, sinó que va continuar vivint al seu pis de General Mitre. El seu exemple ha estat seguit pels qui no volien deixar de viure amb veïns.

No vull insinuar, de cap manera, que un governant «de pis» ha de ser necessàriament millor que un governant «de palau». Però em sembla interessant que una primeríssima autoritat política hagi de sortir cada matí de casa per anar a treballar. La vida familiar —encara que estigui mutilada per les exigències del càrrec— pot resultar positiva per a la comprensió de la vida política. Però deu ser difícil compaginar els dos jocs. Amb els problemes al palau i amb una dona i cinc fills a casa, no sé si Sarkozy se'n sortirà sense defectes. ■